

Выходить во Львовъ що Середы
Суботы (кромъ рускихъ снагъ) о
4-хъ годинахъ по полуден.

Редакція и администрація підъ
ч. 15 склъ Маріїнській.

Експедиція для мѣстеческихъ пред-
ставництвъ урядуна въ друкарні
Т. Шевченка (улица Крака Ч. 2 на
Дж. Поверей).

Всі листи, посиланія і рекламація
зможуть пересилати підъ адресою:
редакція і администрація „Дѣло“
ч. 15 склъ Маріїнській.

Запросини до предплати.

Съ цією 1. (13.) липня розпочався
другій відрібъ, тож просимо о скоре
возвраті предплати, щоби завчасно
змінили число привірниківъ
і щоби не послідовала шіяка перерва
і вислати нашою часописю.

На описахъ означено кожному зъ
їхъ, читателю нашому, доки предплата
залишила, тож просимо після того над-
силати залогу і залигаючу предплату.

Раніше просимо о якъ най-
скоріше виробленіє всіхъ за-
відностей.

Следуюче число нашою часописю пі-
шано только тихъ нашимъ П. Т. Пред-
ставникомъ, котрій або предплату на
ІІ. відрібъ прислали, або о дальнішіхъ
показанняхъ часописю зголосилися або іг-
нортували.

Всі сми вівроятъ подамо въ фе-
деральнімъ часописю нову оригінальну
новину.

Предплата стояла на четверть року
1 р., — за пів року 4 зл. а. в.

Гадки Подолянина
о нашихъ народныхъ потребахъ.

„Поміжъ нами сми?“
„Всі показанія смили сми?“

IV.

Лірик руск. Інститута для рускихъ
учениківъ.)

Може пізнанія справи не обговорю-
ються такъ основно, є такими
какікъ интересомъ і не показаною въ
такихъ формахъ, аль справи ру-
сичъ бурачъ. И недивини, бо то одна
зъ підвидівъ спрагъ. При неу-
спішнихъ зустрічахъ, які належать
результатомъ нашої ідеї і підгалібъ, въ-
сімъ відъ класъ руского народу, при
значеній франції Руїнівъ изъ
показанія публичныхъ і антирускіхъ душъ

) Для жірныхъ і слабыхъ головъ,
котрій лиши пересуванія єкъ класъ до
класъ не повиннобъ бути мѣстца въ буреахъ.

xicon. Brockhaus. Leipzig. 1880. (2. Band.
S. 696) найдеть слідуючий англійський
записки о Русинахъ: „Russinen, Russni-
ken oder Ruthenen, die kleinrussischen
Bewohner Galiziens und Ungarns, meist
griech. unir. Bekennnisses, begannen seit
1848 eine politische Opposition gegen die
Polen und literarisches Leben (Schriftsteller:
Cibik, Holowacki, Harkewitsch u. s. w.)“
Але то у насъ множство предмету
і матерій до такого реалістичного образу
можна знати въ первон. лініїй бойкі-
спон або гуцульські хаты — така торна
нужда музика і її товаришки то пісні
записки не єдинъ умъ і познанії
симвії не єдинъ шахотибъ сер-
ця. Та коли мы видно надихнемо за-
чужимъ а до ското не підішемо!

Нашесті гдешо о народныхъ зи-
чахъ, где то въхолюю; побрати га-
голи і тѣ пісні, котрій клопіс-пінів-
чанку икъ етніка, запотати гдешо
о орнаментії ізродній — то таїтъ
же будобъ „замінникъ“ до якихъ замістъ
поміжъ гдешо віраль етніка „Bibli-
tek i відеекавській гоманівъ“, або жъ
нудить по разъ сотні перепрати изъ
поги обдергото „Rzeczyca domowej.“

Не можемо сказати о томъ, що не менше
важливъ єсть, якъ узичнічно може бути
руски зиція для народу, чи то підъ
ізгадомъ реформы господарства домового
і рахунковости, чи то ю пітанихъ ги-
гіетичныхъ, щади нашими штурмъ у насъ
по селяхъ таїтъ много людей імено дѣ-

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ стоять:

на ціймъ рокъ . . . 8 зл.
на півъ року . . . 4 зл.
на четверть року . . . 2 зл.

Предплату належить пересилати
франко (найкраще поштовымъ пере-
кладомъ) до: Адміністрація чю. „Дѣло“.

Оголошення приймаються по цій
6 кр. а. в. бѣ одино строчки печатної.

Реімлямія не спечатаній вольнѣ
бѣ порта.Рукописи не звертаються толькъ на
попереднє застереженіе.

Поодиноке число стоять 10 кр. а. в.

теперішнього виходження, повинні ми спра-
вду по толькъ пильно дискутувати надъ
тію справою, але старатися чимъ скоріше
після тихъ проектівъ въ житіе, бо лиши
тогда присутствіе они вийдуть хосені, для
руского народа. Мимо таїтъ многосторон-
ногого обговорення сеї справи вже въ са-
момъ „Дѣлѣ“, забираюмо голосъ, щоби
поднести гдєвікъ новій гадки, або вже по-
рушений докладнийше пояснити і зробити
їхъ осущимъми ізъ практици.

Щоби буресы могли привести якій
хосені рускій народній справѣ, повинні
мати і споняти троїкѣ призначеніе: 1)
давати удержаніе уталантованымъ,
але убогимъ молодцамъ або із-
помагати невідомихъ; 2) впли-
вати на піднесеніе фреквенції
рускихъ учениківъ въ школахъ;
3) вдекати въ молодціхъ крімъ
нишихъ сторінъ вихованії — на-
ціональне руске почуття.

Вже ітъ попередній статії висказали
ми поводы, для якихъ, радібъ мы бачити
ізъ буреахъ лиши уталантованыхъ молод-
цівъ, — і такимъ лиши повинні наші
буресы двікти цѣле удержаніе въ сво-
їхъ засобівъ. Тімъ однако не думамо
абсолютно виключити въ буреси меншіе
уталантованыхъ, але пильныхъ і циркіз-
рускихъ учениківъ, котрій несажь при до-
брому доглядѣ можуть осигнути добрий
успіхъ і привести колись хосені, для
своєго народу.) Въ той цілі було бъ дуже
порадно, щоби рускій бурес въ тімъ
важливій були перестроїй на ладъ Тер-
нопольської, котра має аномальної
мѣстць безплатніхъ, а коли піднаніти
за мѣрною доплатою. Ладъ сей, за-
веденій недавно изъ Тернополі, оказался
дуже практичнимъ, бо лукасії неразмъ,
що селянинъ, учитель народній, ба на-
шіхъ школъ середніхъ, а піднайти
народніхъ, колько мѣстць по судахъ і
уриадахъ, займають чужинцівъ, а спланюю-
чику потребу, щоби молодцівъ наші^ї
піднадріжанія убожествомъ або незаможні-
стю бѣгъ шебельнихъ порогівъ, могли
таки переступити і якъ найчислен-
ніше добиватися снагъ науки. Резуль-
татъ однакъ лиши тоді може бути значи-
мий, якщо бурес пріймуть організацію
бурес Тернопольської (мѣстції безплатні
ізъ доплатою) і тимъ піднесуть число
щорічно удержанувшихъ учениківъ на
прописці до 30, а въ Львовѣ (изъ Нар.
Довѣ і Стар. Институту) до 50, а та-
кожъ якщо въ кондомъ мѣстъ піднадрі-
жанія Галичини (котре має якщо середніу школу)
буде устроена така бурес. Нині ма-
ємо лиши 5 бурес (Львовъ 2, Тернополь,
Станиславівъ, Коломиї*)
а 3 може въ
недалеко будущій вийти въ житіе

) Не висловлю тутъ Бродській буресу,
о котрій не маско ділніхъ, чи она єсть чи-
сторискою, чи мѣшаною (для Русинівъ і
Поляківъ).

(Стрій, Золочівъ, Бережани). За при-
кладомъ тихъ піднинній вйті Русини ізъ
Перемишлемъ, Ярославлемъ, Самборомъ, Дрогоби-
чомъ і Чернівець*) і чимъ скоріше основи-
ти у себе такі бурси. Отже ізъ мали-
бълько 13 (нагайдно 15 — Броды, Решівъ) рускихъ бурсъ а та дівалиби удержаніе
щорічно пересято 20 учениківъ, а 2 Львівські по 50 учениківъ, тоді вже
показаніе число молодцівъ (320 а пагайдно
300) маловъ удержаніе въ меглоби підъ
добрымъ доглядомъ осигнути хороша у-
спіхи.

Щоби бурес такі хотіть якъ изъ-
скоріше вйті въ житіе, розширилися на
більші розмѣри і останою, належало
перенести проектъ збирани складу на-
тураліїмъ, піднесеній Вир. о. Деканомъ
Ін. Дверовичемъ ізъ „Дѣлѣ“, съ котримъ
совсемъ годимося. Муємо однайт додати,
що до збирани складу піднадріжъ по-
треба після устягъ привезеніе підвиднич-
нів і що таке привезеніе надають лиши
на одинъ рікъ. Тому треба, щоби въ
здѣслії бурес постарається все предла-
гати о таке привезеніе або его відноси-
ти і розбілами світлими агентами, займаю-
чи збиранимъ складомъ. Часто бо лу-
чачес, що староста слідить за тимъ съ
великою рівнотою, котруби випадають на
пильній справи звернуті, турбууютъ
нашихъ людей, біттранаютъ ихъ бѣ та-
кого збирани і тимъ спиняють розмѣ
такихъ потрібнихъ інституцій.

Въ одній точцѣ однако не годимося
съ Вир. о. Дверовичемъ, а якщо єсли
протицій основувано центрального то-
вариства по Львовѣ, котре малої управити
всіма буресами ізъ краю. Говорить про-
тицій, тому еднотацію ізъ сама не-
достача силь рускіхъ во Львовѣ, котрій
и такъ застіл аномально въ двохъ-трьхъ
рускихъ товариствахъ, а тимъ спиняє

) Такъ о Решівѣ видалобъ поду-
мати єще борті, якъ о нашихъ мѣстахъ!

переніжно потребамъ жінщинъ потра-
їлабъ розбудити въ нихъ житіе духове
і народній дусъ і вършілабъ имъ въ
рукъ такі „Таємницу кластиги веарой-
тайскіє, Kroniki kryminalistyczne“ і т.
п. Такожъ газету після мої думки на-
тенеру єсть „Зора“. Она малоючи такі
живеслі тиши патротизму якъ Марта
Борецька, подючи поїсти і легкі роз-
прави историчні якъ Гальчікъ, обана-
комлючи читателівъ съ паноюмъ їхъ
своєнародною літературою, спомінною
штихи, музики і т. д. — поузы і заба-
вляє. И синеї Коломиїскої Верховини
якъ і та дрібні поезії мусатъ приви-
ти до смаку рускіхъ жінщинъ. Такожъ і
Юстини (нахоли то не яка хистична по-
статъ) знайде чей у синії сестриці ла-
скавий прист. Языкъ ізъ „Зорѣ“ єсть
дуже красний і чистий, стилъ легкій і
планий въ содеряніе званихъ.

Колибі фули ередтвъ і яко дода-
тога до „Зорѣ“ єсть въходити які
Журналъ худ., то комбіно пісцілабъ
съ рускихъ домувъ та „Валаг-и, Вілаж-и,
Дієнік-и мѣд“ і т. і., а рускій гротъ
шіланіи на рускій цвіти.

Така література ізъ свою питомою лі-
тературою въмілабъ сердо дівоче утри-
мати ізъ природой свободъ якъ найдеше;
ізори панськихъ жінщинъ якъ наші
старини виканалиби ізъ іхніхъ скоту до
посищенніа якъ користь добреї народного
образу етнографічній (боді яко похобъ)
збудилиби ізъ іхніхъ любові до рідного на-

чищает и разводят ихъ. Щожъ бы то за
использование администрации машина ми-
сса бутъ, которая мало зарадиует
15-ма русскимъ бургомъ (бо до того числа
излишнеально съ часомъ довести конечно!),
и т. д. Отъ линийныхъ гирь ту же та-
кожъ ровной, искривленной, или волнистой буровъ
творить, кроме для собою товарищество и зе-
рамъ черезъ своихъ членовъ и агентовъ
создади съ своейми кругъ; я то не мы-
шлюще, пробъ, пронимаютъ добродѣй жар-
твамили отъ себѣ для каждой буровъ въ
одинъ який датокъ. Централізациія въ мно-
гихъ нашихъ товариществахъ сняла ихъ
ропной, а для бурсы будабы конечно акубна-

О. Степановичъ поручить бусть вновь
гадку основани бурсы для сыновъ священ-
ническихъ, которую лишь похвалити можно;
одинъ чи не джелаетъ еи о столько вмо-
дифицировати, чтобы не основувано обебныхъ
бурсы для сыновъ селянъ и мѣщанъ,
и ишь вновь для сыновъ учительскихъ
а ишь обебий бурсы для сыновъ священ-
ническихъ. Думаемъ, что може практи-
чѣйше и користнѣйше будобы теперь-
шіи бурсы такъ устроити, чтобы изъ нихъ
находили помѣщеніе сыны всѣхъ вер-
стовъ, способности русской, якъ то при-
мѣръ бачимо изъ Терноўской. При-
такомъ устрою бурсы щеъ бы въ помѣщеніи
настъ той духъ честности, который зими-
вредаженого Русинамъ демократизму, не-
разъ вылазитъ изъ верхъ и даже склоняю-
щимъ изъ розной руской справы.

Зъ ишои точки обговорювали спра-
ву буреи редакції „Афла“ изъ однійъ изъ
нетуніхъ артикульбъ и безъменныйй до-
пнсозатъ къ Покутти. Редакція домага-
лась, щобы буреи давали удержанье не
только ученикамъ школъ середнхъ, и
учит. семініарій, але щобы своими пред-
ставами допомагали до пытворені образо-
ваного и изъ своихъ заподахъ добре подго-
твленного стану ремесничего. Гадка та
невластиво почита (Покуттиному) заслу-

(Далше буде.)

Економична Реставрація

Jedni ościaią ryby przebijają,
drudzy na wędkę je lówią.
(Z mowy sarmackiej poezji Piotr-
kowskiego ptaków „Prospekt”).

Rousseau.)

нодиене. Ты姆часомъ купецъ у настъ рукахъ майже въключно юндшескихъ, то нашъ люде не знаютъ, икъ до того ро-
умно взятысъ, ремесники, не маючи по-
требного заводскаго образованія, не могутъ
поддержати конкуренціи съ мѣрными на-
звѣть изыробами заграницыими або черезъ
кою темпюту даютъ опутуващася лихви-
засы, и мусить на нихъ працювати, а че-
резъ парцеляціи грунтѣвъ и лиху сельши-
нинъ тасть юбдѣти, шо лиши тогды
можутъ начинитисъ съ своимъ родинамъ
и подавгнутисъ въ упадку, икъ кромѣ го-
подарствъ хоплите еще икогось ремесла.
Этожъ таъ тыгъ венодѣль понинийбы изи
курсы давати такожъ умѣщенье молод-
ицамъ, когдѣ вынѣчаются юдбностимъ до
икогось ремесла або торгошай, а не ма-
ютъ способности придобати себѣ потрѣб-
ного до того образованія. Але шо на разѣ
тиба во Львовѣ маючи такї школы, икъ
организально-промышлены съ музеями про-
изводствами, чюдно велестивѣшими, чи-

железопытны, школа рисунковъ (наши мазары!) и въ осени завестись маюча школы гончарска або ремесленникъ та кутицы спосбныхъ, котрый могли бы възятъ такихъ хлопцівъ, чи науку, для того думанно, роду, чи то былъ чи саленакъ чи подъ-
солнинко стрѣлкою, и женщина переста-
лабы шадыкати изъ чужою, титуломъ, и
ефектомъ шумной книжкою, изъ погрѣй
на душу молоду такъ много пылкаго
матеріалу! На стѣнахъ рускихъ домбъ
видишовъся и Хмѣльницкій и Шепченко
и Яхимовичъ на мѣстѣ „Poswiecenia
choragi kozynieгow w Warszawie, Sybi-
rakow“ и т. п. — словомъ бѣ женщина
духъ много наложитъ, доли народу
зажметъ, итъ ециркевдано выказашъ
Самії Св.

— из теперь поширеъ бы Дѣмъ Народ-
ный и Статѣр. Институтъ свой бурсы такъ
расширилъ), чтобы и такимъ молодцамъ
дѣлать себѣ свободность до заводскаго образования;
бурсы промышленній поширеѣбы та-
кимъ потребовать зарадить лишь изъ мѣ-
стныхъ възможностей увѣдѣніе гдѣныхъ.
Дѣлже изъину сторону нашихъ бурса-

Думе зашылі скоріше панікі зустрічіть їх "Дісін" дописіватель та Попуті, іменно справу ви ховуний бурзаковъ. Справці дося не такаїт мажкої сторони и вдається, якобы ини заданье бурзъ было спошне, если они даутъ бурсакамъ харчъ, хату, сільто або одягъ, та будуть уважати, щобъ они виказалися добрымъ снідоцтвомъ школънъмъ. Такий поглядъ дотичныхъ варядитъ може й есть причиною того явища, що та бурсаковъ не доховуемся винайчайної приклонныхъ и пожиточныхъ для русского народа. Гдеїкі гадки Покутинина (до домашиного занятія бурсаковъ,) даїбъся однакъ осуществити доверя тогъ, еслиъ наші бурзы мали власні домки, огородами або могли въ фонданѣ своїхъ отпойїдній до того реальности винаймати. Не подѣляемо съ Покутининомъ лишь той пропозицій, щобъ бурсакамъ було дозволено въ свободныхъ хвиляхъ забавлятися изъ кругольни, або щобъ въ занятія подавано имъ до стравы пиво, хочълько приклонниками либерального, гуманного, широ-батьківскаго вихованія, а противимося надмірній строгости, которая конечно веде до сервилізму и денуциза торства. Вирощеніе круголенъ и пива хочьбы "празника ради") могло бы запранити бурсаковъ до того, що они винайзовини въ бурзы попробували бы такихъ разрывокъ и "изъ буденъ", до чого по нашихъ мѣстахъ южнодатчанъ есть доволѣ способности. При всѣй гуманності въ вихованію, наї буде захована и въ забавахъ та разрывкахъ, такожъ, повага и неприницість, такъ сказать, спартанська простота та стражі и мешканко.

самых часах Речи посполитой (важе по славной, "либеральной" памяти extero, letnim #ejmie) добила ложь, польского шляхтича проекомпийский добробытъ хавка #o того, що той поехаць, очевидно, пребылъ не бути скрижаненый влюблениемъ якоюко пам'ю, не смігъ відъїхъ купувати где віде; але только у свого панна, яконо по цвіти, яку той панъ самъ назначувавъ. А щобъ ходитъ не бути лицитованій, то мало по-малу зробилося такъ, що ходитъ вдстані на сорокъ земель безъ никакої власності, и

Позвольте, паноне, поднести еще одно обстоятельство въ власного моего дослужу. Въ однѣмъ селѣ бывъ учитель съветный и училъ прадавно користно, хотѣя не та-чить такъ, щобъ арміи разбиватъ *(веселость)*, ахъ училъ читати, писати, че-слити, училъ практичныхъ, поглядѣть за рѣчи. Кто съ то спрашивало тутъ подѣльсъ, що теперь изъ организмъ школьній и богато пишанина, и отъ цѣла ошибается учителя була изъ тѣмъ, що не много изъ-сѧть протоколъ и реляцій и за тое изъ инспекторъ, поса вене, бунтій офицеръ, отдалить бѣть школы. Громада вине за рады окружной, пише до рады краевъ: «Мы привыкли до него а наша дѣла такожъ; коли дестануть иного учителя по кѣлькохъ рокахъ, то дуже скідно по-дѣбетную изъ науки.» Ничего не помогло имъ его, и проявило по волнѣ многихъ изъ-тадорокъ. И кого же изъ его мѣстце дала? По четырохъ мѣсяцамъ взяли да въ ку-кую паню бѣть школьній гайдоцти, безъ школьній школы, безъ пайменного поста о рускомъ языцѣ, и тѣдо школы, па са-тѣрѣй рускій языкъ выкладовый; она изъ слова по руски не умѣє. Есть то *законъ*? Н. Иуйскій парубкавъ рано, що давніе булагъ на переніодѣй развоеніи школъ гер-манізація. Я иду за его мыслемъ и скажу. Теперь стоять на перепрокодѣ развоеніи школъ въ веходній Гали-чинѣпольонізації! (Голосомъ: *La Germanisationssystem!*). Система сильна-

Не видно жъ исторії, щоби шляхта польска хочбы тъ уваги на власный интересъ коли небудь учинила що таке, що бы можно помочею для селянскаго стану уважати. Противно.

Перші східи міські робленыхъ, хочь, безъ видимого успѣху, для економичної еманципації селянського стану, бачимо ізъ дѣяльности короля Казимира В., за тохъ днівъ сочасной шляхти достає погордливе прозвище „król chłopów“, — и только всего східу по тихъ змаганіяхъ осталось.

Другій въ ряду рухъ еманципацій-
ный, успѣшилъшій, бо въ долу выходи-
чій, національною ідею освѣтченній и
предпринятій народомъ, который супро-
тивъ польскаго простого народу застѣгды
бѣзпачащей самодѣльностю, и полити-
чнимъ разаштємъ, — то були войны ко-
зацій. Що не бѣть той также ідеї, еко-
номичной еманципації, разпочатїй,
— на те читай: вступъ до Historia de
bellis cosaco-polonicis Гропдскаго, такожъ
шляхтича польскаго, але протестанта; для
того не мѣшающаго до исторіи яспороже-
выхъ иѣсейтницї. познѣшніхъ польскихъ
т. ав. историкомъ.

(Даные 690.)

Бесѣда о. о. Іосифа Красицкого

выголовлена на одиннадцатомъ съмновомъ заѣданю
при дебатѣ надъ народными школами.

卷之三

П. Салтицький боронить устрою і
ведення семінарій учительськихъ. Пропонує
цясть, а єзъ моего племенного дослѣду въ життю
роянсаку намъ примѣръ. Прѣкращаю до мене
учитель, потрѣбно дуже радо видѣть въ из-
радѣ школьной окружной и въ из-радѣ
школьной країнѣ. Я слабый на руку,
проницъ аго, щобъ автолинъ вѣдъ диктату
написати то, що ему скажу. Добре, сѣде.
Зачиняю и не руши з дихъ до мене: Кієво-

to trzeba brać rzecz praktycznie. Tam jest język wykładowy ruski, dzieci z małymi wyjątkami są Rusini, umieją więc po rusku. Otóż eo umiejętności, — tego nie trzeba uczyć! Ja ich będę uczył po polsku. (Граевъ Крупенецкий: Слѣдуетъ слушать. Такъ? слушаю? А храбинъ училъ сѧ граматыкъ полской, а przecież umiałъ po polsku z wychowania (р. Крупенецкий: Учylem się, bo mi kazali!) — Пое. Красинский: Dz. malni rozumъ! (сессіостъ.)

Позвольте, паноне, поднести еще одно обстоятельство къ классного моего докладу. Въ однѣмъ селѣ булы учитель софетный и учили правоизъ користно, хотїй не чинъ такъ, щѣбы арміи разбивати (еселости), але учить читати, писати, чеслити, учить практическихъ, поглядывати за рѣчи. Ктось то спрашиванію тутъ подиѣвъ, что теперь въ организаціи школьнѣй и богато писанины, и отъ цѣла ошибкаго есть учителя була ить тѣмъ, что не много писать протоколы и релицій и за то же инспекторъ, вонъ вене, бунтій офицеръ, отдалить отъ школы. Громада пишетъ раздѣлъ окружніи, пишетъ до раздѣлъ красавъ: «Мы привыкли къ него а нашъ дѣлъ такожъ; коли достанутъ иного учителя по колѣюхъ рокахъ, то дужешибло пойдѣтъ на науку.» Ничего не помогло, взяли его, и бросяти по всиѣмъ многихъ изъ-за дороги. И когоны на его мѣстѣ дали? По четырехъ мѣсѧцамъ вакансія дали въ кукушъ паню безъ никакихъ спѣдѣцтвій, безъ никакой школы, безъ найменшаго понятія о рускомъ языцѣ, и тодѣ школы, и тодѣ трой рускій языкъ пыталоводый; она-же слова по руски не умѣє. Есть то како? П. Шуйскій парубкѣвъ рано, що давнѣйши була на перешкодѣ розвоеви школьнѣй германизации. Я иду за его мыслью и скажу. Теперь стоитъ на перешкодѣ развоеви школьнѣй въ вѣхѣдной Гальчинѣй польонизації! (Гальчинъ: The Germanisationssystem!). Система сильна, науки житимъ, ничего не панонна, — искаючи повиннѣе той системы, то есть ищи!

Видите менѣй, что и тутъ виноваты, иль то душе школы, коли п. пр. инспекторы, котрый не понимаютъ выходки, котрый не знаютъ умысла человѣка, котрый не понимаютъ тѣхъ познанийъ сердца молоденческихъ людей, а страхъ школами управляетъ! А иль же малоть они виноваты, коли въ офицерѣи неожиданно стали инспекторами? Понимаю многое неправильностейъ, однако, если учитель есть человѣкъ, котрый не разумѣетъ тѣхнаго языка тѣхъ, которыхъ онъ называетъ прощеющими; — бо думаю, что тѣмъ на матеріймъ языцы можно просвещатьъ, тогдѣ не понимаю, иль то даже п. Шубертъ ошибалъся въ познаніяхъ.

То будоля доиницьнієть раніше
бесідъ руского посла. Мушу съ ідеоми-
стомъ сказать, що дебата, хотій тиха
такъ важного дѣла, веласи обективною і
потребабы буті чистоткою несправедли-
вымъ, щоби хотіти цю землю за-
рикови умбріенности із пінгвіній ри-
прахъ. Жалью только науди, якъ
Італію таїло пада тамъ діссоціація,
котру пыкликаю рано и. Войт. Джу-
шицкій. Панове! Всімъ честинамъ ла-
димъ, іменно же Слазінамъ, есть образ
отцівъ своихъ святій и колибы із же-
реатополії, на обраду оттісъ житі
жизні!

Признасте менѣ справедливѣсть, вѣд
сказку, что таке легковаженіе славищшаго
иавка, таке легковаженіе дикообраз
шадъ, выкрикуніе на шаму и та
раменій кресты, есть то сино, что ви
хлощі на улиці забули. Жалую, чо гр
Абдушицій еще за Конфасіюкій ви
испомниути. Сказку, чо то було залів
изнанішой лебаті и відмо дисемінії
Я біл желашь, щобы ти нікай добіг
акогбы она содержанія ни була, наци
нального, політичного чи школи-ночи, и
вводити релігійныхъ пытнъ. То саска
и графу, що я выеко цікви дивит
школы, уже ж того самого походу, бо ду
князъ — мушу прымѣти, про київ дум
непріятно о томъ говорити, но пам'яте
мене гр. Абдушицій — юноши сили умал
того пристрастного неподолю народу, учил
ихъ бізнесъ плотить за часыть бого
спасенія, але ви вибачите, чо Богъ в

ловечной панцирь сползает на него надвигаясь, и еслибы она была ничего большего не здѣшней, то она вже надвигающио много аѣлья-
желаніи собѣ, щобы из школъ были историчній читаніи, котрой рефлектовали изъ минувшіи, ромульевъ, поручиши уезды тѣмъ читанію Абакушинскому (веськіству), бо тѣмъ тѣ

